

ning nr. 1075 s. 350–354 foreslås indstillingsretten ophevet ved udnævnelse af medlemmer til Konkurrencerådet for herved at nedtone rådsmedlemmernes rolle som interesserepræsentanter og understrege deres funktion som sagkyndige på de områder, der har betydning for konkurrence Lovens administration. Ved at foreslå indstillingsretten videreført uden at nævne bestemte erhvervsorganisationer tilsigtes at undgå at fastlåse Konkurrencerådets sammensætning i forhold til en given organisations- og erhvervsstruktur. Endvidere understreges, at rådsmedlemmer er personligt udpegede sagkyndige.

Det foreslås, at rådets medlemmer udnævnes for en periode af 4 år mod hidtil 3 år med henblik på at sikre den fornødne kontinuitet og erfaringsopbygning gennem en længerevarende tilknytning til rådets arbejde.

Det foreslås ligeledes, at formanden udnævnes for en periode på 4 år i overensstemmelse med den øgede anvendelse af åremålsansættelse i forbindelse med udnævnelser til ledende poster i statens tjeneste.

Rådet skal ifølge forslaget omfatte et alsidigt kendskab til erhvervsforhold, herunder juridiske, økonomiske, finansielle, og forbrugermæssige forhold. I forhold til de i monopollovens § 4 opregnede typer af sagkundskab er der herved yderligere stillet krav om sagkundskab vedrørende finansielle forhold af hensyn til Konkurrencerådets funktion som konkurrencemyndighed over for virksomheder og institutioner på de finansielle markeder.

Med henblik på at sikre Konkurrencerådets uafhængighed i forhold til de erhvervsinteresser – såvel private som offentlige – hvis forhold reguleres i loven, foreslås det, at formanden og 7 af rådets medlemmer skal være uafhængige af erhvervsinteresser. Formuleringen er ændret i forhold til den tilsvarende regel i monopollovens § 4, stk. 1, hvorefter et flertal af Monopolrådets medlemmer skal være uafhængige af erhvervsaktiviteter og erhvervsorganisationer, der umiddelbart berøres af loven. Den ændrede formulering skal ses i sammenhæng med konkurrence Lovens anvendelsesområde, der – modsat monopollovens anvendelsesområde – som udgangspunkt omfatter al erhvervsaktivitet og alle markeder uanset konkurrenceforholdene. Det er dermed ikke muligt at afgrænse bestemte virksomheder eller erhvervsorganisationer, hvis forhold i særlig grad berøres af konkurrence Loven. Kravet om uafhængighed er ikke opfyldt, hvis man som led i et ansættelsesforhold eller medlemskab i et styrende organ for en offentlig eller privat erhvervsaktivitet eller i en erhvervsorganisation kan underkastes direktiver om stemmeafgivning i rådet. Også en løsere tilknytning til erhvervsinteresser i form af økonomisk afhængighed kan være i

strid med uafhængighedskravet. Derimod vil f.eks. bestyrelsesposter, rådgivning af erhvervsaktiviteter eller -organisationer eller lignende, som skønnes at være af mindre betydning for den pågældendes økonomi, og som ikke i sig selv er udtryk for erhvervsaktivitet, efter omstændighederne ikke indebære, at uafhængighedskravet ikke er opfyldt.

Såfremt et medlem, der ved udnævnelsen er uafhængig af erhvervsinteresser i funktionsperioden, måtte få en sådan tilknytning til erhvervsaktiviteter eller erhvervsorganisationer, at uafhængighedskravet ikke længere er opfyldt, skal medlemmet udtræde.

Da de øvrige medlemmer af rådet er udpeget efter indstilling af erhvervslivets hovedorganisationer medfører tilknytning til erhvervsinteresser ikke i sig selv inhabilitet.

Bestemmelsen i *stk. 3*, indebærer, at Monopoltilsynet i overensstemmelse med regeringens plan for afbureaukratisering nedlægges, og at sekretariatsopgaverne for Konkurrencerådet henlægges til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

I overensstemmelse med den hidtidige bestemmelse i monopollovens § 4, stk. 4, foreslås det i *stk. 4*, at industriministeren fastsætter nærmere regler om rådets virksomhed.

Til kapitel 3

Kapitlet indeholder reglerne om gennemsigtighed, som, jf. forslaget § 1, er det primære middel, der skal bidrage til at skabe virksom konkurrence og dermed fremme effektiviteten.

Ved gennemsigtighed forstås den lettest og billigst mulige adgang for producenter, forhandlere og forbrugere til at skaffe sig relevant information om priser, forretningsbetingelser og andre oplysninger om konkurrenceforholdene. Begrebet rækker således videre end det traditionelle offentlighedsbegreb inden for konkurrenceretten, som først og fremmest vedrører myndighedernes adgang til at orientere offentligheden om konkurrencebegrænsninger. Herved betones, at loven skal have et mere offensivt sigte. Frem for at værne mod skadelige virkninger af konkurrencebegrænsninger, skal loven bidrage til øget konkurrence og dermed den størst mulige effektivitet, jf. betænkning nr. 1075, s. 174 f.

Rådets virksomhed udøves på grundlag af de oplysninger, der indgår i medfør af reglerne i kapitel 3. Oplysningerne danner hermed også grundlag for overvejelser om, hvorvidt foranstaltninger mod skadelige virkninger af konkurrencebegrænsninger skal tages i anvendelse.

Betænkning nr. 1075 omtaler spørgsmålet om gennemsigtighed i kapitel 6, s. 185–242. Udvalgets ud-